

неизглаждано въ паметъ та, и съсь повтаряніе става обыкновенно.

3. Радѣніе за воля та.

Понеже отъ воля та или отъ щеніе то зависи избора' на добры тѣ или на лоши тѣ нѣща, за туй прѣдъ сичко найнуждно е да са стараемъ да управлямы добрѣ воля та за да може да избира токо истинно добры-тѣ вещи, и да отбѣгва отъ истинно злы тѣ.

Но, защото неможемъ лесно да познаваме кое е добро и кое е зло, принудены сме да намѣримъ водитеиь, който да ни казва, какъ да ги rozpoзнаваме.

Пръвъ водитель за туй е благоразуміе то съсь което можемъ да испытваме, да ли е полезно или вредително избираемо то; а вторй водитель е правда та, съсь която можемъ да испытваме, дали е то праведно или неправедно.

Истинж че разума' изслѣдува кое'е полезно и кое бесполезно, за да стане обаче туй изслѣдуваніе добрѣ, прѣди сичко потребно е да имамы совършенно познаніе за туй нѣщо, което ще избирамы; ако ли непознаваме него пѣщо съвършенно, трѣба да пытамы други хора за него, и да са увѣдомимъ отъ тѣхъ какво е и що е, да научимъ какво мнѣніе иматъ тие за него, и тѣй като са извѣстимъ полезно ли е или не, тогазь да рѣшавамы и ный.

Правда та пакъ испытва праведно то и неправедно то. Но за да направимъ и този испытъ добрѣ, трѣба да узнаваме законы тѣ и обичаитѣ,